

Forfatter: Houstrup, Jens Christian

Titel: BREV TIL: Hostrup, Helge FRA: Houstrup, Jens Christian (1892-01)

Citation: Houstrup, Jens Christian : "BREV TIL: Hostrup, Helge FRA: Houstrup, Jens Christian (1892-01)", i *Breve fra og til C. Hostrup*, Gyldendalske Boghandels Forlag, s. 636. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001987109-000-shoot-L0019871090000225.pdf> (tilgået 25. juni 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til C. Hostrup

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Houstrup, Jens Christian , *Breve fra og til C. Hostrup,*

C. Hostrup til Helge Hostrup.

Jan. 1892

Kjære Helge!

Det kan maaske mere dig, at vi i de sidste Dage har fundet i mit gamle Chatol Oplysninger om min Slægt, der gaar adskilligt længere tilbage, end hvad der fortælles i mine Erindringer. Min Bedstefader, Jens Christian Hostrup, har nemlig efterladt en fuldstændig Fortegnelse over sine Forældre og Søskende, ifølge hvilken hans Fader, Peder Hostrup, gift med Karen Jensdatter, Degn først i Horsens (en Landsby i Vendsyssel) og siden i Øster Brønderslev (ogsaa i Aalborg Stift) havde ni Børn, hvis Fødselsaar opgives, samt hvem de blev gifte med. To af Døtrene blev gifte med Præster, en af Sønnerne blev Stiftsprovst i Ribe; men da han som saadan blot nævnes ved sit Fornavn, Peder Worm, har han formodentlig bortkastet Navnet Hostrup, som alle de andre beholdt. Peder Hostrups Fader er ikke nævnet, men han skal have været Podemester (Gartner) og hed vel sagtens for en Ordens Skyld: Jens Christian. Du kan endvidere faa at vide, hvor mange Steder din Fars Farfader og Navne har tjent tro som Skriverkarl, Ridefoged og Fuldmægtig, før han i sit 43de Aar blev Ægtemand og Brændevinsbrænder i Kjøbenhavn.

Endvidere har vi fundet adskillige Oplysninger om min Moders Slægt baade paa fædrene og mødrene Side. Slægterne Irgens og Smidt kan, saa s. 637vidt jeg mindes, forfølges lige saa langt tilbage som Hostrupperne og for nogle Leds Vedkommende lige ned til vore Dage. — —

Vi længes naturligvis meget efter at høre noget om Højskoleplanerne, om der er nogen Udsigt i Ry, eller der maaske er et andet Sted i Landet, hvorpaa I nu har fæstet Blikket. Jeg ønsker inderlig, inden jeg dør, at se dig anbragt i en noget højere og mere aandelig Virksomhed end den, hvori du nu arbejder, og tvivler ikke paa, at du kan gjøre Fyldest i en saadan. Den bedste Medhjælp vil du sikkert faa i Astrid; og ogsaa fordi der neppe vil kunne findes en Livsgjerning, hvori I to bedre vil kunne støtte hinanden, ønsker jeg inderlig, at der maa komme noget ud af denne Plan. — — Skulde Egnen være aandelig død, er det jo slemt, men det vil dog være meget værre, hvis den er gennem-agiteret af den indre Mission, hvilket godt kan forliges med Døden.

Mine «Erindringer» har skaffet mig flere venlige Breve. Blandt Anmeldelserne synes jeg bedst om den lige saa velvillige som velskrevne af Holger Begtrup i «Venstrebladet», som hævder, at jeg er det samme Menneske som Digter og Præst. —

Din Fader.